

CHƯƠNG 2 BÀI 8

LUẬN SINH TỬ ĐẠI SỰ

Buổi 69 ngày 27/10/2023

Phần một: Cảnh báo mạng người vô thường.

Con người sống ở đời thời gian mấy mươi năm ngắn ngủi, tay không mà đến, rồi vẫn là tay không mà ra đi. Cổ đức nói: “Mọi thứ chẳng mang được, chỉ có nghiệp theo thân”, thế gian này không có thứ gì mang đi được, thứ mang đi được chỉ là một số nghiệp đã tạo ở ngay trong đời này. Việc này thật là đáng sợ! Tôi đọc lên đều cảm thấy sợ dựng tóc gáy, có một số người đọc thì không có cảm giác gì, đây thật đúng như là người gỗ vậy. Người chân thật có tri giác, đọc đến điều này thật sự sợ hãi, há lại dám tạo nghiệp sao?

Phần hai: Cho biết sự thống khổ đáng sợ của luân hồi

Phật nói với chúng ta, chỉ cần ở trong luân hồi thì nhất định thời gian trong ba đường ác dài, thời gian trong ba đường thiện ngắn. Thọ mạng của ba đường thiện dài nhất là cõi trời Phi Tướng Phi Tướng Xứ của trời Vô Sắc Giới, thọ mạng là tám vạn đại kiếp. Một đại kiếp là một lần “thành trụ hoại không” của thế giới này. Tám vạn đại kiếp chính là tám vạn lần “thành trụ hoại không” của thế giới này. Có thọ mạng dài đến như vậy.

Mà thời gian của ác đạo dài, thì càng đáng sợ. “Kinh Địa Tạng” nói rằng thọ mạng của Địa Ngục là vô số kiếp. Cho dù ở cõi súc sinh, thọ mạng tuy không dài, thế nhưng súc sinh ngu si, kiên cố chấp trước thân hình này là của chính mình, cho nên rất khó mà thoát ra.

Lúc Thế Tôn còn tại thế, vườn Kỳ Thọ Cấp Cô Độc có một tổ kiến. Thế Tôn nói với chúng đệ tử rằng: “Bấy đời chư Phật đã qua rồi mà tổ kiến này vẫn không thể thoát khỏi thân kiến, đời đời kiếp kiếp vẫn đầu thai làm thân kiến”. Quãng thời gian này vượt qua thọ mạng của thiên nhân trời Phi Tướng Phi Tướng Xứ rất nhiều.

Phật Bồ Tát thường hay nhắc nhở chúng ta, cảnh báo chúng ta, ba đường ác nhất định không thể đi vào, đọa vào ba đường ác thì rất dễ dàng, thoát khỏi ba đường ác là việc quá khó. Phật Bồ Tát tuy là từ bi, ứng hóa ở trong ba đường ác độ chúng sinh, nhưng chúng sinh ác đạo ngu si đến tột cùng, vẫn còn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nghiêm trọng, so với độ chúng sinh ở cõi người thì phải khó gấp nhiều lần. Mặc dù như vậy, Phật Bồ Tát vẫn là không xả bỏ, chân thật là từ bi đến chỗ cùng tột.

Chúng ta đời này có thể được sanh ở cõi người, cơ hội vô cùng đáng quý khó được, đáng quý ở chỗ dễ dàng giác ngộ, dễ dàng được độ, cho nên chúng ta nhất định phải

nắm lấy cơ duyên này. Mà cơ duyên này tuyệt nhiên không dài, bởi vì thọ mạng của con người rất ngắn ngủi, cho dù sống được 100 năm cũng chỉ là một khảy móng tay, một sát na mà thôi.

Thọ mạng ngắn, thể hiện rõ cơ duyên này đặc biệt đáng quý, do đó được thân người nếu không được nghe Phật pháp thì thật là đáng tiếc. Mà người có được thân người nhưng không có cơ duyên nghe Phật pháp đích thực là chiêm đại đa số.

Đời này không thể thoát khỏi sáu cõi, đời sau vẫn cứ không tránh khỏi được luân hồi; Luân hồi này, không biết phải luân hồi đến kiếp nào mới có thể gặp lại được Phật pháp. Nhất định không thể nào đời đời kiếp kiếp đều gặp được Phật pháp, nếu đời đời kiếp kiếp đều có thể gặp được Phật pháp thì chúng ta sớm đã thành Phật rồi, có thể thấy việc này thật không dễ dàng gì.

Buổi 71 ngày 03/11/2023

Chúng ta xem thấy có một số người ra đi rất tự tại tốt đẹp, không có bệnh khổ, rất đáng ngưỡng mộ. Tôi thường nhắc nhở mọi người, chúng ta nhất định phải làm được. Nếu làm không được, vào lúc bệnh nặng, thân thể bị người sắp đặt, chính mình không thể làm chủ, không nắm chắc việc vãng sanh, cho nên lúc này cần phải phòng bị trước.

Phương pháp tốt nhất chính là không cần người chăm sóc, có thể dự biết thời gian ra đi, muốn đi lúc nào thì đi lúc đó. Nhất định phải hạ quyết tâm làm thật tốt việc này thì ngay đời này mới không uổng phí. Những việc khác đều là giả, chỉ có việc này là thật.

Chúng ta nói tự lợi, đây mới là tự lợi. Thế nhưng tự lợi nhất định xây dựng trên nền tảng lợi tha.

Ở ngay trong cuộc sống thường ngày, khởi tâm động niệm đều vì chúng sinh mà lo nghĩ, không nên vì chính mình mà nghĩ. Vì chính mình mà nghĩ thì sai rồi, phải vì chúng sinh mà lo nghĩ, phải đem ý niệm tự tư tự lợi và cái ngã quên đi, nhất định phải vì chúng sinh mà lo nghĩ mới có thể đoạn trừ; Chỉ cần đoạn trừ thì công phu tu học liền có thể nắm chắc.

Bà Hàn Quán Trưởng từ lúc sinh bệnh đến lúc vãng sanh thần trí rõ ràng, điều này rất khó có được. Bà hiện thân thuyết pháp nói với chúng ta, khi người sắp lâm chung, ngay đến năng lực trở mình cũng không thể, cần phải nhờ người khác giúp đỡ. Điều này khiến tôi nghĩ đến người ở thế gian dù có phước báo lớn thế nào, quyền lực to lớn bao nhiêu thì đến khi lâm chung vẫn cứ phải chịu sự sắp đặt của người khác, không có cách nào thoát khỏi hoàn cảnh nguy hiểm này.

Phật nói với chúng ta, lúc này là thời khắc then chốt quan trọng nhất của đời người, vấn đề là đời sau đầu sanh vào cõi nào. Duyên thù thắng của bà Hàn Quán Trưởng, có

hơn 30 vị xuất gia dùng tâm chân thành thanh tịnh niệm Phật giúp bà, bảo hộ bà, cho nên suốt từ lúc bà lúc sinh bệnh đến khi vãng sanh, chúng ta nhìn thấy rất nhiều điềm lành.

Thứ nhất, trên “*Kinh Địa Tạng*” nói, khi người sắp lâm chung có thể nhìn thấy thân bằng quyến thuộc đã qua đời, những thân bằng quyến thuộc này không phải là thật mà đều là oan gia trái chủ của chính mình biến hiện ra giống như thân bằng quyến thuộc đến dẫn dụ chúng ta đi, để báo thù chúng ta. Loại tình huống này rất nhiều. Nhưng bà Hàn Quán Trưởng từ khi mắc bệnh đến lúc vãng sanh không có loại hiện tượng này, đây là sự hỗ trợ của chúng ta đã khởi tác dụng.

Thứ hai, bà hai lần nhìn thấy A Di Đà Phật, một lần nhìn thấy Liên Trì Hải Hội, cho nên khẳng định bà vãng sanh Tịnh Độ. Sự thị hiện của bà chính là nhắc nhở chúng ta, bà có phước báo, khi lâm chung có sự chăm sóc đúng như lý như pháp nhiều đến như vậy. Đây là hồi báo mà bà 30 năm hộ trì chánh pháp.

Chúng ta quay đầu nghĩ lại chính mình, ngày này sẽ đến với mình, đến lúc đó nếu chính mình không có loại duyên phận, phước báo này thì phải làm sao? Đây là một việc đại sự duy nhất ở ngay trong đời này của chúng ta, không thể nào không chuẩn bị trước.

Từ xưa đến nay có không ít người niệm Phật, vì chúng ta làm ra tấm gương, vì chúng ta làm ra khai thị, chính là đến lúc sắp lâm chung không bệnh khổ, không cần người chăm sóc, biết trước giờ ra đi, tự tại vãng sanh. Chúng ta nhất định phải đi con đường này mới đáng tin cậy, mới an toàn.

Buổi 72 ngày 10/11/2023

Ở Đài Loan, việc vãng sanh của cư sĩ Lí Tế Hoa đoàn niệm Phật Liên hữu Đài Bắc cũng là tấm gương tốt nhất đối với chúng ta. Cư sĩ Lí cũng biết trước giờ ra đi, trước khi vãng sanh tại pháp hội vì mọi người mà khẩn thiết khai thị, sau khi giảng xong chào từ biệt mọi người: “*Tôi phải đi về nhà rồi!*”.

Thính chúng cho rằng ông đã mệt rồi, phải về nhà nghỉ ngơi, nào biết được ông ấy đã ở trên ghế sa lông của đoàn niệm Phật Liên Hữu ngồi mà vãng sanh. Họ có thể làm được, chúng ta cũng có thể làm được, chúng ta phải học tập. Chỉ có dùng loại phương thức này mới chân thật an toàn, không để người sắp xếp. Khi bị người sắp xếp, nếu duyên không thù thắng, nhất định sẽ gặp khó.

Bà Hàn Quán Trưởng vãng sanh đã cho chúng ta một khai thị lớn nhất, chính là nhắc nhở chúng ta “sinh tử đại sự”. Chúng ta phải có cảnh giác cao độ, khi lâm chung, chính mình phải làm chủ được thì tiền đồ mới là một mảng sáng lạn. Nếu lúc lâm chung chính mình không làm chủ được, bị người sắp xếp, dù có rất nhiều người giúp đỡ nhưng chính mình vẫn chưa cảm thấy thuận ý vừa lòng. Đời sau sinh vào nơi nào nhất định ở

một niệm sau cùng, một niệm sau cùng là tham sân si liền đi đến đường ác. Sự việc này thật là đáng sợ!

Bà Hàn Quán Trưởng có phước báo, từ lúc sinh bệnh đến lúc vãng sanh, hơn 30 vị xuất gia tâm địa thanh tịnh ngày đêm ở bên giường bệnh chăm sóc niệm Phật, sau khi bà vãng sanh Phật hiệu 49 ngày đêm không gián đoạn. Đây là điều mà những vị đại pháp sư xuất gia thời cận đại cũng không làm được.

Ngay đến lão cư sĩ Lý Bình Nam ở Đài Trung cũng không thể sánh bằng, lúc lão cư sĩ sinh bệnh chỉ có mấy người học trò chăm sóc, không có nhiều người xuất gia mặc áo đắp y oai nghi đầy đủ như vậy. Phước báo này là nhân duyên hi hữu. Đây là quả báo của 30 năm bà hộ trì chánh pháp, cho nên bà có thể vãng sanh Tịnh Độ rất thuận lợi, trợ duyên quá thù thắng. Tương lai khi chúng ta sắp ra đi có được duyên phận thù thắng này hay không? Đây là điều chúng ta cần cảnh giác đến, đây chân thật là một việc lớn nhất trong cuộc đời.

Ở trong tình huống này, phương pháp duy nhất chính là chính mình nhất định phải tu học thành tựu, không nương dựa vào người khác, khi vãng sanh không có bệnh khổ, biết trước giờ ra đi, đứng mà đi, ngồi mà đi, nằm mà đi, tùy theo ý của mình. Đây chính là sinh tử tự tại, chúng ta mới không bỏ lỡ qua đời này. Mọi người kết thất niệm Phật, cần nắm chắc tông chỉ này, chúng ta đến nơi đây là để bồi dưỡng, học tập, tương lai tự tại vãng sanh.